

Astăzi, Luni, 2 Februarie, 2026

(†) Întâmpinarea Domnului

Evrei 7

⁷ Or, nu-i nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare.

⁸ Iar aici iau zeciuială niște oameni muritori; dar acolo, unul care e mărturisit că este viu.

⁹ Și, ca să spun așa, prin Avraam a dat zeciuială și Levi, cel ce ia zeciuială,

¹⁰ căci el era încă în coapsele lui

Avraam când pe acesta l-a întâmpinat Melchisedec.

¹¹ Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția Leviților – căci sub ea i s'a dat poporului legea –, ce nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică „după rânduiala lui Aaron”?

¹² Căci unei schimbări a preoției îi urmează neapărat și o schimbare a legii.

¹³ Fiindcă Acela¹ despre Care se spun aceste lucruri face parte dintr'o altă seminție, din care nimeni n'a slujit altarului;

¹⁴ deoarece învederat este că Domnul nostru a odrăslit din Iuda², seminție despre care Moise n'a spus nimic cu privire la preoți.

¹⁵ Acesta e un lucru și mai învederat dacă, după asemănarea lui Melchisedec, se ridică un alt preot

¹⁶ care S'a făcut nu după legea unei porunci trupești³, ci după puterea unei Vieți nepieritoare;

¹⁷ căci se mărturisește despre El: **Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.**

Luca 2

²² Și când s'au împlinit zilele curățirii lor după legea lui Moise, L-au dus la Ierusalim ca să-L pună înaintea Domnului⁴,

¹ Iisus Hristos.

² Ca „fiu al lui David”, acesta fiind el însuși descendent al lui Iuda, unul din fiii lui Iacob.

³ Preoția leviților se transmitea din tată'n fiu, din generație'n generație.

⁴ Ritualul purificării era prescris numai pentru femei, la patruzeci de zile de la nașterea pruncului (Lv 12, 2-8). Luca insistă nu numai asupra grijii părinților lui Iisus de a se supune ritualurilor stabilite de lege, dar și asupra locului unde ele se petrec, Ierusalimul, punct

²³ așa cum este scris în legea Domnului, că tot **întâi-născutul de parte bărbătească va fi închinat Domnului**⁵;

²⁴ și ca să dea jertfă, așa cum s'a zis în legea Domnului, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

²⁵ Și iată, era în Ierusalim un om cu numele Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.

²⁶ Și i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu-L va vedea pe Hristosul Domnului.

²⁷ Și din îndemnul Duhului a venit la templu; și când părinții L-au adus înlăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul legii,

²⁸ el L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

²⁹ „Acum slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău,

³⁰ că văzură ochii mei mântuirea Ta

de pornire și de încheiere a activității mesianice.

⁵ Literal: „sfânt Domnului se va chema”, în sensul că pruncul devine proprietatea lui Dumnezeu, pus în slujba Celui-Preaînalt.

³¹ pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,

³² Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului Tău Israel”.

³³ Iar tatăl și mama Sa se mirau de cele ce se grăiau despre El.

³⁴ Și i-a binecuvântat Simeon și i-a zis Mariei, mama Sa: „Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și spre semn de împotrivire⁶

³⁵ – și chiar prin sufletul tău va trece sabie –⁷ pentru ca gândurile din multe inimi să se descopere”.

³⁶ Și era și Ana proorocița, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer; înaintată în zile multe, ea trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.

³⁷ Văduvă, până la optzeci și patru de ani, ea nu se depărta de templu, noaptea și ziua slujind în post și rugăciuni.

³⁸ Și venind și ea în chiar ceasul acela, Îi mulțumea lui Dumnezeu și le grăia despre El tuturor celor

ce așteptau mântuire în Ierusalim.

³⁹ Și când au săvârșit toate cele după legea Domnului, s’au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret.

⁴⁰ Iar Copilul creștea și Se întărea cu duhul, plin de înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste El.⁸

Tâlcuire

Întâmpinarea Domnului. Întâmpinându-L, pe Domnul Îl înconjoară pe de o parte dreptatea care așteaptă mântuirea nu de la sine – Simeon, dim-

preună cu viețuirea aspră în post și rugăciuni, însuflețită de credință – Ana; pe de alta, însăși curăția, desăvârșită și neștirbită – Fecioara de Dumnezeu Născătoare, dimpreună cu smerita și tăcuta supunere și încredințare în voia lui Dumnezeu – Iosif logodnicul. Strămută în inima ta toate aceste stări duhovnicești și-L vei întâmpina pe Domnul nu purtat, ci venind singur către tine, Îl vei primi în brațele inimii tale și vei înălța o cântare ce va pătrunde

⁶ Prin dumnezeirea Sa – neînțeleasă sau rău înțeleasă – Iisus și adepții Săi vor deveni obiectul a numeroase dispute, contraziceri, contestări și persecuții.

⁷ Ca și Fiul ei, Maria va fi ținta celor ce-i vor contesta fie maternitatea divină, fie perpetuitatea fecioriei; sabia e simbol al suferințelor ei viitoare.

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

cerurile, veselindu-i pe toți îngerii
și sfinții.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*